

מנויים יקרים,

לכבוד חג הפסח ריכזנו עבורכם עשר כתבות-סיפורים שפורסמו בתקופה האחרונה – סיפורים אמיתיים מההיסטוריה הקרובה והרחוקה.

חלקם ימחישו לנו מהו שעבוד וחוסר חירות. אחרים דווקא יזכירו מה המשמעות של חירות – אישית, אנושית או לאומית.

למי שלא הספיק בערב החג, ולמי שמחפש משהו טוב לקרוא בימי חול המועד – הנה ההזדמנות.

אם אהבתם – אל תשאירו את זה רק לעצמכם.
שתפו עם משפחה, חברים, וכל מי שיכול למצוא בזה עניין.

חג פסח כשר ושמח!

[סימן קריאה.](#)

1

העיתונאי שחזר לחיים

ארקדי באבצ'נקו, יליד 1977, מוסקבה. היה עיתונאי, הוא שירת בצבא הרוסי במלחמת צ'צ'ניה הראשונה והשנייה, ולאחר מכן פנה לקריירה עיתונאית.

דעותיו

באבצ'נקו נודע **בביקורתו הנוקבת** כלפי מדיניות הקרמלין, במיוחד בנוגע לסיפוח חצי האי קרים, והתמיכה הרוסית במורדים במזרח אוקראינה ובסוריה. בשנת 2017, לאחר שכתב "כי אין לו סימפתייה או רחמים", כלפי חברי מכהלת הצבא האדום ועיתונאים פרו-ממשלתיים שנהרגו בהתרסקות מטוס בדרכם לסוריה, קיבל **איומים** על חייו מצד רוסיה. עקב כך עזב את רוסיה ועבר להתגורר בקייב, אוקראינה.

ההתנקשות

בשנת 2018, כלי תקשורת רבים ברחבי העולם דיווחו על **הירצחו** של באבצ'נקו בקייב, על פי הדיווחים, באבצ'נקו נורה שלוש פעמים בגבו בכניסה לדירתו. **אשתו**, שהייתה **עדה** לאירוע, הזעיקה אמבולנס, אך צוותי ההצלה נאלצו לקבוע את מותו כבר בדרך לבית החולים.

משטרת קייב פתחה מיד בחקירה, כאשר אחת **ההערכות** המרכזיות הייתה שההתנקשות קשורה ישירות לפעילותו המקצועית של באבצ'נקו כעיתונאי ביקורתי, המבקר את מדיניותה של רוסיה.

האירוע עורר **גל של גינויים** מצד ארגוני עיתונאים בינלאומיים ואישים מוכרים, אשר ראו בהתנקשות פגיעה חמורה בחופש העיתונות ובביטחונם של עיתונאים.

בעוד שהממשלה הרוסית טוענת **כמובן** כי אין לה קשר לאירוע.

החשיפה והמבצע

אולם, התפתחות **דרמטית** הגיעה כעבור יום בלבד, כששירות הביון האוקראיני ה-SBU מודיע על מסיבת עיתונאים.

להפתעת כולם הופיע לפנייהם במסיבת העיתונאים באבצ'נקו **חי וקיים**, יחד עם ראש ה-SBU, כשהם מסבירים לקהל המופתע, כי מותו של

באבצ'נקו ביום כחלק ממבצע מיוחד שנועד לחשוף מתנקשים שגויסו על ידי שירותי הביטחון הרוסיים על מנת להתנקש בחייו.

במהלך מסיבת העיתונאים, נטען כי כתוצאה מהמבצע אכן נעצר חשוד,

בשם **בוריס הרמן**, מנהל חברת נשק אוקראינית-גרמנית,

בחשד למעורבות בארגון ניסיון ההתנקשות, כיוון **שלאחר** הדיווח על הרצח העביר סכום של \$40,000 למתנקש, ועקב כך אף נחשפה רשימת חיסול של **30** אנשים נוספים, אשר היו מטרת פוטנציאליות של רוסיה בחו"ל.

התברר כי לצורך ביום ההתנקשות השתמשו בשקיות דם, וכן **באיפור** מקצועי כדי לדמות פצעי ירי אותנטיים, ואפילו הובלתו של ה"נרצח" לחדר קירור שם **צפה** בדיווחים על "מותו".

התגובות

באבצ'נקו התנצל בפני **אשתו**, חבריו, ועמיתיו על ההטעיה ועל עוגמת הנפש שנגרמה להם.

אירוע החיסול המבוים **עורר** תגובות נרחבות ומגוונות מצד ארגוני עיתונאים בינלאומיים, ממשלות, עמיתים של באבצ'נקו, ופרשנים, כשהם מביעים **דאגה עמוקה** לגבי ההשלכות האפשריות של תקדים מסוכן זה, על אמון הציבור בתקשורת ועל יכולתם של עיתונאים לבצע את עבודתם באופן אמין.

כשבאבצ'נקו מצידו **טוען** כי "עדיף שישנאו אותי חי, מאשר שיאהבו אותי מת."

ידיעה מעניינת

לאחר פרשת החיסול המבוים, נעלם באבצ'נקו מהעין הציבורית. דיווחים שונים טוענים כי הוא מתגורר **בישראל**, תוך שהוא שומר על פרופיל נמוך מחשש לחייו.

האיש משדה התעופה

מהראן נאסרי היה סטודנט שגורש מארצו איראן, בשנת 1977 לאחר שנאשם בהשתתפות בהפגנות נגד השאה.

לאחר שפנה לאו"ם להכיר בו כפליט, קיבל אישור פליט המאפשר לו לשהות במספר מדינות ברחבי אירופה, הוא בחר לגור בבריטניה.

תקוע בצרפת

בשנת 1988 יצא נאסרי מבלגיה לכיוון בריטניה כשהוא עובר דרך צרפת, שם התכוון להמריא משדה התעופה שארל דה גול, לכיוון בריטניה.

כשהיה בתחנת הרכבת בצרפת נגנב ממנו תיקו ובו כל המסמכים שלו כולל אישור הפליט, עם זאת הצליח לעלות על מטוס לכיוון בריטניה, אך כאשר הגיע לבריטניה ולא הצליח להוכיח את עובדת היותו פליט, הוחזר חזרה למדינה ממנה יצא, צרפת.

בהגיעו לצרפת שם גם לא יכל להוכיח את היותו פליט, לא יכל להכנס למדינה אך לא היה מקום אליו יוכלו לגרשו, נאסרי נשאר בשדה התעופה.

החיים בנמל התעופה

מה שהיה אמור להיות עיכוב של מספר שעות – הפך למגורים של שנים רבות.

נאסרי התמקם בשדה התעופה ויצר לעצמו פינת מגורים, בה היתה ספה אדומה וסביבו כל חפציו.

בפינתו היה מנהל את סדר יומו שהתחיל בשעת בוקר מוקדמת, במשך היום היה כותב ביומנו, לומד וקורא בעיקר על גיאוגרפיה וכלכלה, כשהוא שומר על מראה מטופח ומסודר, עם הזמן אימץ לעצמו זהות חדשה כשהוא מכנה את עצמו בשם "סר אלפרד".

סיפורו המוזר של האיש שחי בנמל תעופה עורר עניין תקשורתי ברחבי העולם.

עיתונאים מכלי תקשורת בינלאומיים הגיעו לראיין אותו, והוא הפך לדמות מוכרת.

לפי דיווחים, חברת הפקה שילמה לו כ-**275,000\$** עבור הזכויות לסיפורו.

הסירוב לעזוב 🤔

בשנת 1998 נחלץ לעזרתו עורך דין ופעל לאישור ממשלת צרפת להכיר בו כאזרח, האישור **התקבל**, אך נאסרי דחה את ההצעה מכיוון שהוא מעוניין להגיע אל מדינת היעד שלו, בריטניה.

וכן מכיוון שלא הכירו בכינוי **שיצר** לעצמו "סר אלפרד".

פסיכולוגים שעסקו במקרה הזה שיערו כי נאסרי פיתח את מה שנקרא "**תסמונת המיסוד**" – פחד משינוי לאחר תקופה ארוכה מאוד של חיים בסביבה צפויה, אפילו אם היא לא נורמלית.

הסוף ●

בשנת 2006, עקב מחלה נאסרי **אושפז** ופונה משדה התעופה, ופינתו נהרסה.

לאחר שחרורו מבית החולים, הוא טופל על ידי רשויות הרווחה בצרפת ושוכן **בבית מלון** הסמוך לשדה התעופה, ולאחר מכן במעונות ובמרכזי טיפול בפריז.

בסופו של דבר, סיפורו יוצא הדופן של נאסרי הגיע ל**סיומו הטראגי** באותו המקום ששימש לו כבית במשך שנים רבות כל כך – נמל התעופה שארל דה גול.

זאת לאחר שבאופן מפתיע מספר חודשים לפני מותו ב-2022 **חזר** נאסרי לגור בשדה התעופה, שם בגיל 77 קיבל התקף לב ומצא את מותו.

הנוכל שהדהים את עולם היין

עלייתו המטאורית של "ד"ר קונטי" 🍷

רודי קורניאוואן, נולד באינדונזיה בשם ז'ן וואנג הואנג, ופרץ לעולם היין המשובח בארצות הברית בתחילת שנות האלפיים כרוח סערה.

איש לא ידע הרבה על עברו, אך הוא הצליח לבסס את עצמו במהירות כדמות מרכזית, הידועה ברכישותיו הנרחבות של יינות נדירים ויקרים, הוא לא היסס להוציא על כך כמיליון דולר **בחודש**, סכום דמיוני עבור רוב האנשים.

הוא נהג לארח בביתו לארוחות ערב מפוארות **דמויות מפתח** בעולם היין ואספנים פרטיים. בהן היה מציג לאורחיו מרתף יינות, ומשקה אותם ביינות נדירים ויקרים להפליא. אנשים נפעמו מיכולתו **לזהות ולתאר** את הטעמים המורכבים של כל יין, ורבים האמינו שהוא אכן מומחה בעל ידע עצום.

מאוחר יותר התברר כי רבים מהיינות הללו היו מזויפים, וקורניאוואן פשוט **שינן** את שמותיהם ותיאוריהם כדי להרשים את אורחיו.

קורניאוואן טיפח תדמית של אנין טעם עשיר ובעל ידע עצום, וזכה לכינוי "ד"ר קונטי" בשל מומחיותו לכאורה וחיבתו ליקב בורגון היוקרתי "דומיין דה לה רומאנה-קונטי".

⚠️ החשדות מתעוררים 🕵️

החשדות לגבי יינותיו של קורניאוואן החלו להתעורר כאשר נציגים של שאטו לה פין זיהו בקבוקי מגנום שהוצעו למכירה פומבית על ידו **כזיופים**, מכיוון שהוא הציע כמות גדולה למכירה, **כמעט יותר** מאשר יוצר בפועל.

לאחר מכן גילה מומחה יין, כי קורניאוואן הציע למכירה בקבוקי "קלו סן-דניס" משנים שבין 1945 ל-1971, למרות שהיקב **החל** לייצר יין זה רק בשנת 1982.

אירועים אלה ואחרים הובילו להסרת יינות אלו ממכירות פומביות גרמו להפסדים עצומים, והעלו שאלות **משמעותיות** לגבי אמיתות היינות של קורניאוואן.

המיליארדר האמריקאי ואספן היין **ביל קור** שנודע במאבקו הנחוש נגד הונאת יין, גילה כי בקבוקים רבים שרכש מקורניאוואן, היו מזויפים והגיש תביעה נגדו. תביעה זו העלתה את הפרשה למודעות הציבור הרחבה יותר, והגבירה את הלחץ על רשויות החוק לחקור את פעילותו של קורניאוואן.

מעבדת הזיוף הביתית

ב-2012, ה-FBI עצר את קורניאוואן בביתו בארקדיה, קליפורניה. חיפוש בביתו חשף **מעבדת זיוף** יין מתוחכמת, עם חומרים וכלים רבים המשמשים לייצור יינות מזויפים, כולל מדפסות תוויות, פקקים, חותמות שעווה ובקבוקים ריקים.

במהלך החקירה **התבררו** שיטות הפעולה של קורניאוואן:

מזיגה לבקבוקים ישנים: קורניאוואן הורה לאיש קשר שלו לחפש בקבוקים של יינות יוקרה במסעדות לאחר ששתו מהם, ולאחר מכן ערבב בהם יינות זולים יותר כדי לחקות את הטעם והאופי של יינות נדירים ויקרים.

כשחקרו את יינותיו, התגלו בקבוקי יין עם מפלס יין נמוך (אילאז') **שעלה** באופן פתאומי בסנטימטר שלם.

זיוף תוויות: זיוף תוויות באמצעות מדפסות לייזר, תוך שימוש בתבניות של יינות יוקרתיים שנמצאו במחשבו, לעיתים אף הצליח להסיר את התוויות המקוריות ולהדביק במקומן תוויות מזויפות.

הוא גם השתמש בפקקים ובחותמות שעווה כדי להעניק לבקבוקים מראה של ישן ואותנטי.

למעשה, טעויות בכתיבת התוויות, כמו "Sackvilee" במקום "Sackville", היו **בסופו של דבר** בין הגורמים שחשפו את ההונאה.

משפט וגזר דין ⚖️

משפטו של קורניאוואן החל ב-2013 בבית משפט פדרלי בניו יורק.

חבר המושבעים הרשיע את קורניאוואן בכל סעיפי האישום, כולל הונאת דואר והונאת העברה בנקאית, והוא נידון ל-**10** שנות מאסר בבית סוהר פדרלי.

השפעת ההונאה

פרשת ההונאה של רודי קורניאוואן הותירה **חותם עמוק** על עולם היין המשובח. היא חשפה את הפגיעות הקיימות בשוק היוקרתי הזה והדגישה את החשיבות של ערנות, מומחיות ואמצעי הגנה חזקים כדי להגן על קונים מפני הונאה. מאז אספנים נעשו **זהירים** יותר ודרשו תיעוד מפורט יותר של מקורות היין לפני ביצוע רכישה, ומומחי **אימות יין** הפכו למבוקשים יותר ויותר.

ידיעה מעניינת

לאחר שריצה שבע שנות מאסר, **גורש** קורניאוואן למולדתו אינדונזיה. עם שובו, חזר לעסוק בזיוף יין - אך הפעם במסגרת שונה: כמשחק חברתי. קורניאוואן מוזמן לאירועי יוקרה, שם הוא מזייף יינות, והמשתתפים נדרשים **לנחש** מי מבין היינות הוא המקורי ומי הוא חיקוי מעשה ידיו.

האוצר של פורסט פן

פורסט פן היה בן 80 כשנודע לו על ידי הרופאים שהוא חולה במחלה סופנית. היה לו חזון להגשים... לראות משפחות יוצאות לטבע, מנותקות מהטכנולוגיה, ומחפשות הרפתקאות אמיתיות.

האוצר

פורסט, סוחר אמנות, סופר וטייס קרב לשעבר, יצר את אחד ממסעות חיפוש האוצרות הגדולים בהיסטוריה המודרנית כשהטמין תיבת אוצר לא גדולה, בשווי מיליון דולר אי-שם, בארצות הברית.

כתב חידה

במרכז התעלומה עמדה פואמה בת 24 שורות, אותה פרסם בספרו "The Thrill of the Chase" בשנת 2010. הפואמה הפשוטה לכאורה הכילה תשעה רמזים שאמורים היו להוביל את הקורא אל המטמון.

החיפושים

למרות שפן הגדיר את אזור החיפוש "רק" לארבע מדינות – מונטנה, ויומינג, קולורדו וניו מקסיקו – עדיין היה מדובר בשטח עצום.

מאות אלפי אנשים יצאו לחיפוש, חלקם השקיעו שנים מחייהם ואת כל חסכוניהם.

"היו אנשים שבילו 200 ימים בשנה בחיפוש", מספר אחד החוקרים של התופעה, "אחרים השקיעו מאות אלפי דולרים בציד, פרשו מעבודתם, או אפילו עקרו למדינות הרוקי."

אחת המחפשות הייתה כה **משוכנעת** שפענחה את כל הרמזים, עד כדי כך שהיא עקרה עם משפחתה והתגוררה בקרוואן ליד המיקום המשוער במשך **שנתיים!**

היו גם שהעסיקו חוקרים פרטיים במעקב אחר פן בתקווה שיוכלו למצוא רמזים שיובילו אותם אל האוצר.

⚠ הסכנות והביקורת:

החיפושים אף הובילו לאסונות, **חמשה** בני אדם מצאו את מותם במהלך החיפושים, ואף לביתו של פן פרצו במטרה למצוא את האוצר הנעלם. פן ספג על כך ביקורת רבה, אך למרות זאת לא ביטל את החיפושים.

🎉 מציאת האוצר

פן הבריא בינתיים, ובמשך השנים **במהלך ראיונות** פיזר רמזים רבים שיכוונו את המחפשים בדרכם, בין הרמזים אמר "האוצר נמצא במקום קל להגעה, כזה שגם זקן יוכל להגיע אליו בקלות".

לבסוף, בשנת 2020, לאחר עשור של חיפושים, פן הודיע "**האוצר נמצא**". המוצא שלח לפן תמונה כהוכחה למציאת האוצר, אי שם בהרי הרוקי, המיקום המדויק לא נחשף.

אמנם תחילה שמר המוצא על אנונימיות, אך בהמשך התגלה **שג'ק סטאף**, רופא צעיר ממישיגן, שהשקיע שנתיים בחיפושים, הוא שמצא את התיבה הנכספת.

כשנה לאחר שהאוצר נמצא, נערכה מכירה פומבית של פריטים נבחרים מהאוצר, ביניהם התיבה עצמה שנמכרה תמורת **\$30,000** ומטבע נדיר שהיה בתוכה נמכר תמורת **\$25,000**.

ידיעה מעניינת:

הספר המקורי שבו הופיעה הפואמה כמעט ולא נמכר בהתחלה, פן נאלץ לחלק עותקים **בחינם** לחנויות ספרים מקומיות, רק מספר שנים לאחר מכן, כשהסיפור התפרסם, עותקים של הספר נמכרו באלפי דולרים והפכו לנדירים.

המלחמה שנמנעה על ידי... קסמים

בשנת 1856 שוכנעו ערביי אלג'יריה על ידי כהני הדת, ה'מוראבו' למרוד ולהילחם בשלטון הקולוניאלי הצרפתי ששלט בהם.

ברכת המוראבו ☀️

המוראבו נהנו מכבוד רב והשפעה עצומה בקרב האוכלוסייה המקומית, בין השאר בגלל האמונה שיש להם **כח וברכה** מיוחדת הנקראת 'ברכה', כוח רוחני שמאפשר להם לבצע נסים ולהגן על המאמינים שלהם. הם שכנעו את המקומיים שהצרפתים חלשים יותר מהם, וכי כוחותיהם העל-טבעיים יגנו עליהם במאבק.

קבלו אותנו: הקוסם "רוברט האודין" 🎩

השלטון הצרפתי הבין שבמקרה הזה אפשר לפעול באופן אחר מאשר מלחמה ושפיכות דמים, והם קראו אל הדגל את אבי **הקוסמים** המודרניים, שהיה חי באותה תקופה - 'רוברט האודין'. רוברט נרתם למשימה ויצא לאלג'יריה, שם הציג סדרת מופעים מול התושבים.

הקסמים ✨

📦 **הקופסה הקלה והכבידה:** האודין הציג ארגז כבד והזמין את הילדים בקהל להרים אותו, אחרי שהם הצליחו בקלות להרים אותו, האודין קרא לגברים החזקים בקהל להרים את הארגז, תוך כדי שהוא מפעיל 'כוח מיסטי' - ולפתע איש מהם לא היה מסוגל להזיז את הארגז ממקומו. הסוד היה אלקטרומגנט חזק שהותקן בתחתית הארגז.

 הרובוט המדבר: האודין הביא עמו בובה מכנית שיכלה לענות על שאלות ולבצע חישובים מסובכים. עבור האלג'יראים שמעולם לא ראו אוטומטון (רובוט מכני), זה נראה כמו כח על-טבעי, נראה היה שהאודין הצליח להפיח חיים בחפץ דומם, דבר שאינו ביכולתו של בשר ודם.

 קליע בין השיניים: קסם מרשים במיוחד היה כאשר האודין ביקש ממנהיג מקומי לירות בו באקדח, המנהיג ירה, האודין 'תפס' את הכדור בשיניו ואז ירק אותו לצלחת.
הקהל היה המום.

כשהמאמינים נכנעים לקסם

לפי דיווחים היסטוריים, אחד ממנהיגי המוראבו אף התחנן בפני האודין: 'אנא, אל תפגע בנו! אנחנו יודעים שיש לך את הכוח להפוך את האדמה לאפר!'

ההופעות של האודין השיגו את מטרתן, כתוצאה מקסמיו המוראבו איבדו את אמון ההמונים כאשר 'כוחותיהם העל-טבעיים' הוכחו כחלשים יותר מהקסמים של האודין.

בעקבות זאת, המרד שתוכנן בוטל, והצרפתים חיזקו את אחיזתם באלג'יריה לעוד עשרות שנים.

פרט מעניין

הקוסם המפורסם הארי הודיני אימץ את שם הבמה הידוע שלו "הודיני", כמחווה לרוברט האודין (שמו המקורי היה אריק ווייס).

6

האשה שהבריחה את בעלה מהכלא

הדרך לפשע

מישל ווז'ור נולד ב-16 בינואר 1951 בצרפת, וחווה ילדות קשה לאחר שננטש על ידי הוריו בגיל **ארבע**, תחושת אי הצדק ליוותה אותו מגיל צעיר ועיצבה את השקפת עולמו.

בגיל 19 לאחר ש"שאל" רכב כדי לצאת לבילוי, נעצר מישל ונגזר עליו עונש של שנתיים וחצי מאסר.

תחושת הקיפוח והמרדנות הובילו אותו בסופו של דבר אל **עולם הפשע**.

במשך השנים ביצע עוד מספר פשעים, נכלא ובכל פעם הצליח להימלט.

כלא קלרבו ותכנון הבריחה

ב-1986 התחיל מישל לרצות עונש מאסר ארוך של **28 שנים**, בגין ניסיון רצח של שוטרים, ושווד מזוין.

מישל נכלא ב-Clairvaux שהינו בית-כלא מאובטח ברמה **גבוהה**, הוא נחשב לאסיר בסיכון גבוה כיון שברזומה שלו כבר היו מספר ניסיונות בריחה.

אבל גם הפעם הוא לא וויתר,

מי שעזרה לו הפעם בתכנון הבריחה היא **אשתו** נאדין,

נאדין, שלא היה לה ניסיון קודם בתעופה, נרשמה לשיעורי **טיסה על מסוק** תחת שם בדוי, היא השקיעה מאמצים רבים ואינטנסיביים בלימודי הטיסה ובזמן קצר יחסית, כבר **הצליחה** לקבל רישיון טיס למסוק.

תכנון הבריחה היה מורכב ודרש הכנה מדוקדקת מצד נאדין.

היא שכרה מסוק וצבעה אותו לבן, יש גם הטוענים שציירה עליו את הסמל של **הצלב האדום**,

באותו הזמן, מישל פעל בתוך הכלא כדי להכין את הקרקע לבריחתו, הוא **הפיץ** שמועות בקרב האסירים והסוהרים על כך שלאחד האסירים יש פצצות ורימונים.

הבריחה הנועזת והמרדף

בשעות הצהריים של אותו יום המריאה נאדין לכיוון בית-הכלא, על מישל היה מוטל להגיע לגג המבנה, כדי להגיע אליו היה עליו לנטרל את השומרים, הוא עשה זאת על ידי איום ב**נקטרינות** שהיו צבועות בצורה כזו שיראו כמו רימונים.

כשנאדין הגיעה עם המסוק מישל כבר חיכה שם, נאדין הורידה את המסוק ממש **סמוך לגג**, מישל זינק לתוך המסוק והשניים נעלמו מעיני הסוהרים ההמומים.

לאחר מכן הם הנחיתו את המסוק במגרש סמוך, שם כבר **המתין** להם רכב מילוט, הזוג עלה עליו ונמלט.

חיי החופש של מישל לא החזיקו זמן ארוך, כארבעה חודשים לאחר הבריחה הנועזת הוא **חזר** לחיי הפשע, וכשביצע נסיון כושל של שוד בנק באיזור פריז, נפצע בראשו מירי, **נתפס**, הוחזר לכלא וריצה את עונשו מתוכו 17 שנים בבידוד עד זמן שחרורו ב-2003.

נאדין נתפסה **שבוע** לאחר מכן אף היא ונדונה למאסר.

חיי מישל וז'ור כיום 🌱

כיום מישל וז'ור עדיין **בחיים** (73). הוא חי חיים שקטים יחסית, הרחק מאור הזרקורים, כתב מספר אוטוביוגרפיות על חייו, ומתמודד עם השלכות פציעותיו.

הבריחה של מישל ונאדין וז'ור נחשבת לאחד מסיפורי הבריחה המדהימים והנועזים ביותר, סמל לנחישות, תעוזה ונאמנות יוצאת דופן בנסיבות קיצוניות.

ידיעה מעניינת 💡

בצרפת התבצעו בריחות מהכלא על ידי מסוק, **הרבה** יותר מכל מדינה אחרת.

סילנד: ממלכה בלב ים

במרחק של 10 קילומטרים מחופי בריטניה, בלב הים הצפוני, ניצבת "מדינה" שאיש כמעט לא מכיר – "סילנד".

הקמת הנסיכות

נסיכות זעירה זו, השוכנת על מבצר צבאי-ימי נטוש מזמן מלחמת העולם השנייה, הוקמה על ידי רוי בייטס, מחוץ למים הטריטוריאליים של בריטניה, בשטח שהוא טרה-נוליוס [אדמה שאינה שייכת לאיש], במטרה להקים בה תחנת רדיו, על מנת להתחרות בשידורי ה-BBC שהיו כמעט היחידים באותה תקופה.

טקס ההכרזה

בשנת 1967, ביום הולדתה של אשתו ג'ואן, קיים רוי בייטס טקס הכרזה על הקמת הנסיכות. הקמתה של המדינה עמדה בסימן הנפת דגל חדש בעיצובו, והענקת תואר חדש לאשתו, שתוכר מאותו רגע כ"הנסיכה ג'ואן".

מאוחר יותר גם תונפק מטבע עצמאית של הנסיכות עם הטבעת דמותה של "הנסיכה".

עימות מול בריטניה

ממשלת בריטניה לא ראתה בעין יפה את ההשתלטות, וניסתה מספר פעמים לגשת אל האי ולפנות את הפולשים בכוח.

אשתו של רוי ובנו מייקל הדפו אותם על ידי ירי, ובעקבות כך, כשהגיע מייקל לשטח בריטניה, הוא נעצר ועמד על כך למשפט.

למרות הכל, בית המשפט **קבע** בהחלטתו כי האירוע אירע מחוץ למים הטריטוריאליים של בריטניה, ועל כן אין לו סמכות לדון בתביעה.

למעשה, פסיקת בית המשפט הכירה **דה-פקטו** בעצמאותה של סילנד, והיותה ציון דרך חשוב בהכרה בה.

ניסיון הפיכה ✂

ההרפתקה של סילנד לא זרמה על מי מנוחות.

ב-1978 ראש הממשלה של האי, אזרח גרמני בשם **אלכסנדר אהנבאך**, חולל ניסיון הפיכה, כשהוא שוכר שכירי חרב, ויחד משתלטים על הפלטפורמה בזמן שהנסיך רוי היה מחוצה לה.

בנוסף לכך, הם לקחו את הבן מייקל **כבן ערובה** ולאחר מכן שחררו אותו בהולנד.

כששמע על כך רוי, יזם והוביל מבצע קומנדו נועז, שבמהלכו פרצו בהפתעה הוא ואנשיו לסילנד באמצעות מסוק והשתלטו מחדש על המדינה הקטנה.

קבוצת החוטפים נכלאה ומאוחר יותר שוחררה, אך אהנבאך נכלא באשמת **בגידה**, ושוחרר רק לאחר שנציג גרמניה הגיע לממלכה על מנת לדון בשחרורו – מה שלדעת סילנד היווה הכרה בה על ידי ממשלת גרמניה.

השנים המאוחרות 🍌

בשנים שלאחר מכן, סילנד נוהלה על מי מנוחות. לתקופה מסוימת, הוקמו בה שרתים של חברת "הוונקו" על מנת **לעקוף** הגבלות חוקיות, וכן קבוצות ספורט שונות.

בשנותיו המאוחרות, רוי בייטס פרש וחי בבריטניה, כאשר בנו מייקל לקח על עצמו את ניהול סילנד כ"נסיך העוצר", בזמן שאף הוא מתגורר ביבשת בריטניה.

רוי בייטס מת בשנת 2012 בגיל 91 לאחר שסבל ממחלת אלצהיימר במשך מספר שנים.

סילנד כיום 🌍

כיום, סילנד היא יותר **קוריוז** מאשר איום מדיני. משפחת בייטס עדיין שולטת בה, ולמרות סופות, שריפות ואתגרים נוספים, הנסיכות מחזיקה מעמד.

ידיעה מעניינת 👑

נסיכות סילנד **מוכרת** את הזכות להיות אזרח המדינה, וכן את התארים דוכס ודוכסית, רוזן ורוזנת – לבחירתכם.

הלוחם שלא נכנע

לאחר כ-30 שנים במסתור, הסתיימה המלחמה עבור סגן משנה אונודה, והוא נכנע בהוראת מפקדו הישיר.

המשימה באי לובאנג

בדצמבר 1944 נשלחו לאי לובאנג, שהיה בשליטת הפיליפינים, קבוצת חיילים, במטרה להרוס את מסלול הנחיתה של האי וכן את המזח, לפני הפלישה של בעלות הברית, וזאת כדי להקשות על בעלות הברית לכבוש את האי, ביניהם היה הירו אונודה.

אחת ההוראות שקיבלו כשיצאו למשימה, הייתה "לעולם לא להיכנע ובכל מחיר".

מאבק והישרדות

לאחר שבעלות הברית הצליחו לכבוש את האי, הורה אונודה לחייליו לברוח לגבעות הסמוכות, איתו בקבוצה היו חבריו אקאצו, שימאדה, וקוזוקה.

השלושה הסתתרו בהרים כשמדי פעם הם יוצאים לפשיטות גרילה, ומתקיימים על ידי בננות, קוקוס, לפעמים גם פרות נלקחו על ידם מהכפרים הסמוכים.

בכמה הזדמנויות הסתבכו בחילופי אש עם מקומיים ועם המשטרה, הם הצליחו **להתחמק** ממחפשים אמריקאים ופיליפינים, ותקפו כפריים כשחשדו בהם שהם כוחות גרילה של האויב, על פי הטענות שלא הוזכרו בספרו האוטוביוגרפי, **הרגו כ-30** אזרחים מתושבי האי במהלך שהותם במסתור.

גם כרזות שהוטלו מהאוויר ובהן הכרזות שנגמרה המלחמה וכן כרזות ובהן מכתבים מבני המשפחה **ותמונות** לא הצליחו לשכנע אותם שנגמרה המלחמה, והן נחשדו בעיניהם **כתרגיל הונאה** על מנת להביא לתפיסתם.

אובדן החברים

ב-1950 אקאצו **הסגיר** עצמו לידי הצבא הפיליפיני.

ב-1954 **נורה** שימאדה, ונהרג מאש של יחידת חיפוש שסרקה אחריהם.

וב-1972 **נורה** קוזוקה, ונהרג על ידי המשטרה המקומית.

אונודה **נותר** לבדו.

מפגש גורלי

ב-1974, צעיר יפני בשם **נוריו סוזוקי**, שלדבריו יצא לחפש את "סגן אונודה, פנדה ואת איש השלג הנורא, בסדר הזה" הצליח להפתעתו, למצוא את אונודה, אבל אונודה **סירב** להיכנע, "אני ממלא פקודות", אמר, "אני אפסיק רק אם המפקד שלי ייתן לי הוראה".

סוזוקי חזר ליפן עם **תמונות של אונודה** כהוכחה למפגשם, אז חיפשה הממשלה היפנית את מפקדו לשעבר של אונודה, טאניגוצ'י, שבינתיים הפך

למוכר ספרים, הטיסה אותו לאי, שם הורה לפקודו להניח את נשקו כיוון שהמלחמה הסתיימה,

הונדה עשה כדבריו, והניח את נשקו כ-29 שנים לאחר תום מלחמת העולם השנייה.

לספרו האוטוביוגרפי קרא "אין כניעה: מלחמת שלושים השנים שלי".

החיים לאחר המלחמה

הסאגה הסתיימה, אך אונדה עצמו התקשה להסתגל לעולם היפני החדש, ולפערים האידיאולוגים בין יפן שהכיר לבין יפן שאליה הוא חזר.

הוא נדד לברזיל שם נישא והקים חווה חקלאית,

אך לקראת סוף חייו, חזר ליפן ופתח בית ספר להדרכת נוער, שם לימד צעירים יפנים מיומנויות הישרדות וקמפינג שרכש בג'ונגלים של לובאנג.

אונדה מת בשנת 2014 מדלקת ריאות.

ידיעה מעניינת ✕

אונדה שמר על נשקו כשיר ומוכן לקרב, הוא נשא עמו גם את חרבו, 500 כדורים ומספר רימוני יד.

המירוץ נגד הזמן והמים

העולם נשם לרווחה. 🌍

המושל הודיע: "מצאנו אותם בטוחים, אבל המבצע עדיין לא נגמר."

החדשות על איתורם של **12 הילדים** והמדריך בתוך מערת ת'אם לואנג בצפון תאילנד הגיעו אחרי כעשרה ימים של חיפושים נואשים. זה היה נס – אבל גם **התחלה** של אחד ממבצעי החילוץ הקשים בהיסטוריה.

גשמי המונסון והלכידה 🌧️

ביוני 2018 יצאה בתאילנד קבוצת נערים בגילאי 11-16 לסיור וחגיגת יום-הולדת, **במערה מקומית**, יחד עם מדריך הקבוצה, כשלפתע החלו גשמי מונסון כבדים לרדת, ויצרו שטפון שחסם את פתח המערה, הקבוצה נכנסה עמוק יותר.

הסימן הראשון לכך שהקבוצה נלכדה, הגיע כשפקח של הרשות הבחין **באופניים**, בתיקים ובנעליים שננטשו ליד הכניסה.

מאבק בחשיכה ובמים. 🌊

במשך ימים ארוכים **חיפשו** צוותי החילוץ אחר סימן חיים, אך המערה שהינה באורך **10 ק"מ** הייתה מלאת עיקולים, חשוכה ומוצפת, והגשמים הכבדים הקשו על כל ניסיון לאתר את הילדים.

ההורים והעולם כולו **עקבו** בדאגה, בתקווה שאיכשהו הם שרדו.

צוותים מיחידת אריות הים המלכותיים של תאילנד, בריטניה, סין, מיאנמר, לאוס, אוסטרליה, שוודיה, וארצות הברית, השתתפו בחיפושים אחריהם.

הרגע שבו נמצאו 🎬

ב- 2 ביולי, כעשרה ימים לאחר שנעלמו, מצאו שני צוללנים מהצבא הבריטי את הילדים, כשהם על **מדף סלע**, במרחק 4 ק"מ מפתח המערה, כשהם מותשים אך מחייכים.

בתיעוד שהתפרסם לאחר החילוץ נראה אחד הילדים שואל את המחלצים איזה יום היום? וזאת לאחר שאיבדו במערה החשוכה את תחושת הזמן.

הילדים העבירו על ידי הצוללנים **מסר כתוב** להוריהם שהם מרגישים מצוין.

ההכנות למבצע החילוץ 🏊‍♂️

תחילה הונחו צינורות חמצן לכל אורך המנהרה, והוצבו צוללנים רפואיים במיקומים אסטרטגיים.

ההכנות למבצע החילוץ, הוצעו מספר רעיונות חילוץ, ביניהם של אילון מאסק לחלצם על ידי **צוללת קטנה** שנבנתה במהירות לצורך כך, אך היא נדחתה.

ההחלטה הייתה לבצע חילוץ צלילה מורכב וחסר תקדים, כל ילד יקבל ציוד צלילה מלא ויחובר לצוללן **מחלץ** וצוללן **מלווה**, שישחו איתו דרך המעברים הצרים, חלקם בגובה של פחות ממטר.

האתגר היה עצום: הדרך ארכה כ-11 שעות הלך ושוב, והתנאים היו קשים – זרמים חזקים, ראות כמעט אפסית ומנהרות מסוכנות. נוסף על כך, היה חשש שהילדים ייכנסו ל**פאניקה** מתחת למים, מה שעלול היה להיות קטלני.

הפתרון – הרדמה 💉

על מנת למנוע זאת, הרופאים קיבלו החלטה יוצאת דופן – הילדים יקבלו זריקות הרדמה קלה, כדי **להימנע** מבהלה במהלך הצלילה. זו הייתה החלטה שנויה במחלוקת, אך חיונית להצלחת המבצע.

מבצע החילוץ ✅

ביום הראשון חולצו ארבעה נערים, למחרת ארבעה נוספים, וביום השלישי חולצו ארבעת האחרונים והמדריך.

העולם נשם לרווחה, אך המבצע לא היה נטול קורבנות. סמאן גונאן, צוללן ומתנדב בכוחות ההצלה, איבד את חייו לאחר שנגמר לו החמצן במהלך אחד המשימות.

מאוחר יותר, בשנת 2019, צוללן נוסף, ביירד פקבום, מת כתוצאה מסיבוכים רפואיים שנגרמו מהמשימה.

סוף טוב 🏠

לאחר בדיקות ושהות קצרה בבית החולים שוחררו הילדים ושבנו לביתם, בכך תם מבצע החילוץ המורכב.

פרט מעניין 💡

כמה מחברי צוותי החילוץ סיפרו שהם התחילו להרגיש ריח גוף לפני שראו את הילדים, כיוון שבמקומות לחים וסגורים, ריח גוף יכול להצטבר ולהיות מורגש יותר.

היער המקולל של רומניה 🌲

יער "הויה באצ'ו" בחבל טרנסילבניה שברומניה, מערבית לעיר קלוז' - נפוקה, הוא ככל הנראה היער הכי מפחיד בעולם. וזאת למרות שגודלו רק כשלושה קילומטרים רבועים.

היער, המכונה לעיתים "משולש ברמודה של רומניה", הפך למוקד של אגדות אורבניות, עדויות מצמררות ותופעות בלתי מוסברות, שמושכים חוקרים וחובבי על-טבעי מכל העולם.

התופעות המוזרות 🦴

הסיפור הידוע ביותר שמתקשר להויה באצ'ו, הוא, היעלמותו של רועה צאן יחד עם כל עדר הכבשים הגדול שלו.

לפי הסיפורים, הוא נכנס אל תוך היער – ולא נראה שוב לעולם.

מאז, היער שנקרא על שמו, נחשב לנקודה שבה אנשים עלולים להיעלם ללא עקבות.

מבקרים ביער טוענים כי חלק מהנכנסים ליער חווים תחושת חרדה קיצונית, בחילה, כאבי ראש, ולעיתים אף חבורות וכוויות מסתוריות על גופם.

מספרים גם על חוקר שבדק את המקום במסגרת תכנית טלוויזיה, ובמהלך שהותו בה נחבל לאחר שכוח בלתי נראה הרים והטיח אותו על האדמה.

עצים מעוותים ו"הקרחת המקוללת" 🌲

אחת התופעות הבולטות ביותר ביער היא צורתם המוזרה של העצים – רבים מהם, בגובה 30 מטרים, צומחים בעיקולים בלתי טבעיים, בצורת ספירלה, כאילו עברו עיוות בכוח לא מוסבר.

🌱 באמצע היער, ישנה קרחת המכונה "הקרחת המקוללת", לא גדלים בה עצים כלל, והקרקע נשארת שוממה, למרות שהתנאים הסביבתיים אמורים לאפשר צמחייה. רבים מאמינים שהקרחת היא ה**בסיס** ממנו יש לחקור את התופעות.

📄 עדויות לעב"מים?

📷 מה שהגדיל את המסתורין סביב היער היא תמונה שצילם בשנת 1968, חוקר בשם **אלכסנדרו ספט**, של עב"ם גדול מרחף מעל היער. התמונה הופצה בכל העולם וגררה גל של סקרנות וחשש.

🤖 בעקבות התקרית, חוקרי עב"מים החלו לבקר במקום, וחלקם אף טענו כי גילו הפרעות מגנטיות ופליטות קרינה **חריגות** באזורים מסוימים של היער.

📄 מדידות מסתוריות

📡 בשנת 2013, צוות חוקרים שנכנס למדוד את השדות המגנטיים באזור, חווה תקלה **מיידית** בכל הציוד האלקטרוני שלו.

😬 אחד מהם, גבר צעיר ובריא, התמוטט לפתע כשהוא לוחש: "אני רואה משהו...". אך כעבור רגע, התאושש ולא זכר דבר.

🤖 הסברים אפשריים

חלק מהחוקרים מציעים הסברים **רציונליים** לתופעות ביער.

🔧 יש הסבורים כי השדות המגנטיים באזור גורמים להפרעות באלקטרוניקה, ולתחושות פיזיות מוזרות אצל אנשים רגישים.

🤖 אחרים טוענים כי מדובר **באשליות** שנוצרות עקב הציפיות והחרדה שהמקום משרה על המבקרים.

🏰 כך או כך, "**הויה באצ'ו**" ממשיך להיות מוקד עלייה לרגל לכל מי שמעז להיכנס ולגלות – האם מדובר ביער רדוף **אמיתי** או בתעלומה פסיכולוגית.

קוראים יקרים!

אנחנו מקווים שנהניתם מהסיפורים שהבאנו לכם במגזין פסח הזה. אם אהבתם את מה שקראתם, אל תשכחו שיש עוד הרבה סיפורים מעניינים ומרתקים בדרך.

אם אתם לא מנויים עדיין, זה הזמן להצטרף אלינו ולקבל את הסיפורים ישירות אליכם.

[כאן](#)

חג פסח כשר ושמח,

נתראה בכתבה הבאה.